

VERSLAG VAN DE BESPREKING OVER DE HANDELSPOLITIEK
OP HET MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN ONDER
LEIDING VAN DE HEER CHARPENTIER OP 3 AUGUSTUS 1950.

De Werkgroep voor de Handelspolitiek kwam Donderdag 3 Augustus te 10.30 u. bijeen. Besproken werd de door de Franse voorzitter voorgelegde nieuwe redactie van art. 19, alsmede van art. 19 Addendum en art. 32. Ofschoon er bij de gehele bespreking van werd uitgegaan, dat op de bepaling van de bevoegdheden van de H.A. en andere organen van de nieuwe organisatie niet zou worden vooruitgelopen, werd par. 2 van de nieuwe tekst van art. 19 op verzoek van de Belgen alsnog in die zin gewijzigd, dat de notificatie van de H.A. als tijdstip, waarop alle onderlinge handelsbelemmeringen zouden moeten verdwijnen, kwam te vervallen. Voor het overige gaf de nieuwe redactie van art. 19 geen aanleiding tot opmerkingen. (Zie bijlage 1.)

Meer discussie werd gevoerd over een nieuwe tekst van de toelichting op par. 3 van art. 19. In een voorbespreking tussen de Nederlandse, Belgische en Franse delegaties was dit punt reeds aan de orde geweest. De Fransen hadden uiteengezet, dat zij bij nader inzien tot de conclusie waren gekomen, dat het niet nodig zou zijn in de Conventie de tarieven van alle deelnemende landen vast te leggen. Het zou voldoende zijn een afspraak te maken over de marges, waarbinnen het land of de landen met de laagste tarieven bereid zal (zullen) zijn deze tarieven te wijzigen op verzoek van de organisatie - in het midden latende welk orgaan van de organisatie zulk een verzoek zou kunnen doen. De andere landen zouden dan

Min. Fin., BBV, 1262, Plan Schiedam
AKA, Min. EZ, Bijl. 562

in hun eigen belang moeten volgen zij het dan dat zij hun eigen tempo zouden kunnen bepalen en rekening kunnen houden met vrachtkosten. De Fransen namen echter aan, dat de vrachtkosten in ieder geval veel geringer zouden zijn dan de verschillen tussen de hoogten der tarieven. De Belgen hadden hiertegenover gesteld, dat zij het reeds met het oog op de indruk tegenover derde landen beter achten, indien ook een algemene marge zou worden vastgesteld, waarboven geen enkel lid van de organisatie zou mogen uitgaan. Afgezien van het argument van de indruk tegenover derden meenden zij ook, dat zij anders het gevaar zouden lopen, dat andere landen van de Belgische voorraden dollars gebruik zouden maken om Amerikaans staal te kopen - een eventualiteit, die voor het overige iedereen weinig waarschijnlijk leek.

Naar aanleiding van deze voorbespreking dienden de Fransen een gewijzigde tekst in voor de toelichting op par. 3 van art. 19, welke als bijlage 2 hierbij is gevoegd. In deze tekst is ook rekening gehouden met het vaststellen van het laagste tarief binnen het kader van de overeengekomen marges voor wijzigingen, alsmede met de mogelijkheid in exceptionele gevallen buiten dit kader uit te gaan. Ten aanzien van dit laatste punt werd door de Nederlandse delegatie direct een reserve gemaakt.

In de plenaire vergadering van Donderdag lichtten de Fransen hun concept in de zin van het bovenstaande toe. Als een argument voor het vaststellen van een algemene marge voerden zij bovendien nog aan, dat in het op zich zelf niet gewenste, maar nooit onmogelijke geval, dat producenten onderling zouden overeenkomen uit elkaars markten te blijven, een te groot verschil in tarieven het gehele idee van de *marché unique* zou ondergraven. ..

De Nederlandse delegatie wees nog op het feit, dat de opvattingen over het effect van de transportkosten nog al uiteen konden lopen. Op dit punt werd de Nederlandse delegatie echter, op goede gronden, terecht gewezen door de Italiaan. Deze vestigde er de aandacht op, dat, wanneer

men sprak over transportkosten, men niet zou moeten denken aan het transport b.v. van Nederland naar Genua, doch dat deze zaak geheel anders lag. Men zou veeleer moeten uitgaan b.v. van de transportkosten van Antwerpen naar Lille. Werd door deze transportkosten eenmaal de verhouding van het Franse tegenover het Beneluxtariet bepaald, dan gold dit Franse tarief voor heel Frankrijk, dat wil dus ook zeggen Marseille. Voor de vergelijking met het Italiaanse tarief zou men dus weer moeten uitgaan van de transportkosten Marseille naar enigerlei plaats in Italië. Dit betekent dus, dat de marges tussen het Beneluxtariet en het Italiaanse tarief in ieder geval veel kleiner zal moeten zijn dan de transportkosten tussen Rotterdam en Genua.

Met algemene instemming constateerde de Nederlandse delegatie ook nog, dat er wel aanleiding is om ook het maximum tarief vast te stellen, aangezien, indien de Benelux bepaalde posten moet deconsolideren in het algemeen belang, de Benelux er belang bij heeft tegenover zijn partners in het GATT te kunnen wijzen op het feit, dat de andere Schuman-landen van hun kant hun tarieven verlagen.

De Nederlandse delegatie deelde mede, dat het haar na nadere overweging van de gehele situatie logischer was voorgekomen de marges, waarbinnen de tarieven van de landen met de laagste tarieven zouden kunnen worden bepaald, als zodanig te laten vervallen en alleen maar te zetten, dat in de Conventie de definitieve tarieven van de landen met de laagste rechten zouden worden vastgelegd. Niet in de eerste plaats om formele redenen, waarvoor naar de mening van de Belgen wel een oplossing is te vinden, doch vooral omdat de rechten voor staal en kolen de basis van het gehele Beneluxtariet vormen, is het voor de Benelux-landen onmogelijk hun rechten op deze producten te manipuleren. Van Franse zijde werd volmondig toegegeven, dat de marges in kwestie zeer nauw zouden moeten worden gesteld, zodat aan de Benelux-landen slechts kleine veranderingen zouden kunnen worden gevraagd, welke geen effect zouden hebben op

het gehele beeld van het tarief. Toch hechtte men aan deze mogelijkheid en wel om de volgende reden:

Men dacht zich het geval, dat b.v. in een land bepaalde productie-eenheden zouden moeten worden stilgelegd omdat zij in het gehele beeld van de pool niet meer economisch zouden kunnen werken. Dan zou zich het gevaal voor kunnen doen, dat in plaats van dat deze stillegging de andere producenten ten goede zou komen een outsider b.v. Engeland daarvan zou kunnen profiteren. Aangezien in het betreffende geval toch reeds een daling der prijzen in het land in kwestie heeft plaats gevonden, zal het hier dikwijls om een kleine marge gaan. Ook een beperkte mogelijkheid om het Beneluxtariaf te manipuleren zou in deze dus de positie van de pool kunnen verbeteren.

De Nederlandse delegatie, die toch al gehandicapt was door het feit, dat men vroeger het idee van marges had geaccepteerd, heeft toegezegd, deze overweging nog eens nader in beschouwing te zullen nemen. Intussen is echter de aandacht er op gevestigd, dat de gedachten van de Nederlandse delegatie in de richting gaan van een onmiddellijke vaststelling der minimum tarieven.

Ten aanzien van punt 3 werd de reeds gemaakte reserve gehandhaafd. Voor het overige werd de toelichting op par. 31 van art. 19 in haar gewijzigde vorm aangenomen nadat het slot van het 2e lid, 1e, op voorstel der Fransen was uitgebreid om het aspect van het geheel te verbeteren.

Hierna bracht de Italiaanse delegatie de paragrafen 1 en 5 van de toelichting op art. 19 ter sprake. Men voerde aan, dat, indien een van de landen in moeilijkheden zou raken bij besprekingen met een land, waarmede men een bilateraal accoord had, alle andere landen het zouden moeten bijspringen. Met name zou niet het ene land alleen zijn accoord met zijn bilaterale partner moeten opzeggen, maar alle leden van de organisatie zouden dat gezamenlijk moeten doen. Hierover was men het eens. Uiteraard behoeften

de Beneluxlanden geen bezwaar te maken, want zij zijn juist degenen, die hierover het meeste moeilijkheden kunnen maken. De Fransen stelden daarom een toevoeging aan paragraaf 1 van art. 19 voor, welke unaniem werd goedgekeurd (zie bijl.3). De Nederlandse delegatie gaf daarop nog als commentaar, dat niet altijd de ultima ratio van algemene opzegging der accoorden nodig zou zijn, doch dat het ook denkbaar zou zijn, dat alle andere belanghebbende landen van de pool het in moeilijkheden verkerende land zouden bijspringen door aan de bilaterale partner van dat land een extra concessie aan te bieden voor zijn rekening.

Voorts bracht de Italiaanse gedelegeerde nog de kwestie ter sprake, dat men in Annecy een aantal Italiaanse rechten had gebonden, welke in ieder geval hoger waren dan de uiteindelijk binnen het kader van de nieuwe organisatie toe te passen rechten. Men vroeg of men in dat geval ook zou moeten ^{de}consolideren. De conclusie was, dat de leden van de organisatie voorshands zouden kunnen volstaan met hun GATT-partners een algemene reserve te doen toekomen ten aanzien van de gebonden rechten der Schuman-artikelen. In dit verband werden aan paragraaf 5 van de toelichting op art. 19 omtrent de aan de H.A. mede te delen vroegere bilaterale accoorden toegevoegd de internationale accoorden, d.w.z. de bindingen onder het GATT.

Bij de bespreking van de nieuwe tekst van art. 32 maakte de Nederlandse delegatie ten overvloede nogmaals de reserve, dat door het aannemen van deze tekst niets was bepaald over de bevoegdheden van de H.A. (zie bijlage 4).

Tenslotte bracht de Italiaanse gedelegeerde nog art. 31 ter sprake. Zijn wens was, dat - behalve in het geval dat door een outsider in strijd werd gehandeld met het Charter van Havane - ook in het geval, dat producenten in de deelnemende landen in moeilijkheden zouden komen door de concurrentie van outsiders, die in een gunstiger

concurrentiepositie verkeren als gevolg van het feit, dat zij niet zijn gebonden aan de verplichtingen, welke het Schumanaccoord de producenten in de deelnemende landen zou opleggen, de H.A. aan de deelnemende landen een recommandatie zou kunnen doen toekomen. Dit punt zal bij de volgende vergadering nader worden behandeld. (Zie het door de Italianen voorgestelde amendement, zoals weergegeven in bijlage 5). Op het eerste gezicht maakt het de indruk, dat de Italianen wel gelijk hebben met dit punt naar voren te brengen. Indien het denkbaar is, dat door de werking der Conventie de producenten binnen het Schumangebied in een ongunstiger positie zouden komen te verkeren dan de producenten buiten het gebied, is het redelijk, dat de centrale organisatie te dien aanzien maatregelen kan nemen, ook al gedraagt de outsider zich overigens correct binnen het Charter van Havana. Het zal echter zaak zijn dit punt zeer nauwkeurig onder het oog te zien, aangezien daardoor ongetwijfeld enige van de grondprincipes van de gehele nieuwe organisatie worden geraakt. Men zou n.l. ook kunnen stellen, dat de Schumanorganisatie de efficiency in de deelnemende landen juist zo zou moeten opvoeren, dat deze organisatie nooit een nadeel en steeds een voordeel moet zijn. In dat geval zou men alleen bijzondere afweermaatregelen mogen nemen tegen landen, die in strijd met de wet, d.w.z. het Charter van Havana, handelen. Voor het overige zou, indien dit laatste geval zich voordeed zodra de ITO tot stand is gekomen, toch in de eerste plaats de in het Charter voorziene weg moeten worden bewandeld.

Voorshands werd geen nieuwe vergadering vastgesteld. De Voorzitter veronderstelde, dat men thans eerst weer bijeen zal komen voor de bespreking van de Conventie.

Parijs, 3 Augustus 1950.

ARTICLE 19

(nouvelle rédaction)

Les Etats parties au présent Traité s'engagent:

1. à prendre toutes les mesures nécessaires pour assurer sur l'ensemble de leurs territoires la réalisation d'un marché unique pour le charbon et l'acier;
2. à abolir sur notification par la Haute Autorité de la mise en place des mécanismes prévus pour les articles 23 et 24 du présent Traité, tous droits d'entrée ou de sortie, ou taxes équivalentes, et toutes restrictions quantitatives à la circulation du charbon et de l'acier entre les Etats parties au présent Traité;
3. à adapter aux exigences du marché commun leurs droits de douane sur le charbon et l'acier à l'égard des pays tiers;
4. à abolir sur la demande de la Haute Autorité:
 - toute subvention ou aide aux industries en cause;
 - tous modes de différenciation entre le marché national et les marchés extérieurs dans les tarifs de transport du charbon et de l'acier;
 - toutes pratiques restrictives tendant à la répartition et à l'exploitation de leurs marchés nationaux ou des marchés extérieurs;
5. à exécuter les obligations mises à leur charge par les décisions et les recommandations de la Haute Autorité, à tenir le plus grand compte de ses avis, à faciliter de toutes les manières l'exécution de sa mission et à prendre dans l'étendue de leur juridiction toutes les mesures générales ou particulières nécessaires ou utiles à cet effet.

(2/8/1950)

NOTES ANNEXES AU PROJET DE TRAITE.

AD ARTICLE 19

RECTIFICATIF.

Substituer au paragraphe 3 (alinéas 1 et 2) le texte suivant:

En raison de la nécessité d'adapter aux exigences du marché commun les droits de douane sur le charbon et l'acier appliqués aux pays tiers, une Convention annexe fixera

- a) les taux au-dessous desquels les Etats participants s'engageraient à ne pas abaisser leurs droits,
- b) les taux au-dessus desquels ils ne pourraient être obligés de les élever,
- c) les taux au-dessus desquels ils s'engageraient à ne pas les lever.

La Convention fixera en outre les procédures suivant lesquelles:

- 1) sera déterminé le taux le plus faible qui devra être effectivement appliqué;
- 2) seront réduits les écarts entre les taux de droits des pays participants, dans le sens d'une protection moyenne décroissante;
- 3) pourront être modifiées dans des circonstances exceptionnelles les limites fixées par la Convention elle-même.

NOTES ANNEXES AU PROJET DE TRAITE.

Aanvulling van ad. Art. 19, par. 1.

Au cas où un pays refuserait son consentement aux Etats membres ou à l'un d'entre eux, les autres Etats membres s'engagent à se prêter une aide effective qui pourrait aller jusqu'à la dénonciation par tous les Etats membres des accords passés avec le pays en question.

A R T I C L E 31.

En cas de dumping, par une entreprise située hors de sa juridiction, ou d'autres pratiques condamnées par la Charte de la Havane, ou toutes autres pratiques ¹⁾, qui mettraient en danger l'accomplissement de sa mission la Haute Autorité est habilitée à prendre toutes mesures utiles compatibles avec ses buts généraux, et à faire aux Gouvernements les recommandations nécessaires.

1) Door de Italianen voorgesteld amendement.